

Zaaknummer 2012-T742 B

28 juni 2013

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mevrouw mr. I.M.A. Bruls-van Strien.

1. De procedure

Op 26 maart 2013 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde [naam].

De KLAC heeft de Bisschop van Utrecht geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. I.M.A. Bruls-van Strien heeft op 6 april 2013 (ingekomen op 9 april 2013) een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 26 maart 2013.

Bij schrijven van 12 april 2013 (ingekomen 16 april 2013) is namens aangeklaagde gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 24 mei 2013 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

a) Het beginsel van fair play is geschonden.

De KLAC dient zich onpartijdig op te stellen bij het geven van een advies. Dit houdt in dat de KLAC klager en aangeklaagde gelijkwaardig behandelt.

Klager is van mening dat van een gelijkwaardige behandeling van klager en aangeklaagde geen sprake is geweest, nu aangeklaagde niet in de gelegenheid is geweest om kennis te nemen van het feit dat er tegen hem een klacht is ingediend en niet in de gelegenheid is geweest om al dan niet verweer te voeren tegen de tegen hem gerichte klacht.

Klager is voorts van mening dat feitelijk niet is komen vast te staan dat de aangeklaagde niet in staat is om kennis te nemen van de inhoud van de klacht, dan wel daartegen verweer te voeren. Een deugdelijk feitenonderzoek naar de stelling van de kinderen van aangeklaagde dat aangeklaagde niet in staat is om kennis te nemen van de inhoud van de klacht, dan wel daartegen verweer te voeren, is door de KLAC niet gedaan. Het evenredigheidsbeginsel is geschonden.

De KLAC behoort er zorg voor te dragen dat de nadelige gevolgen van een advies voor een klager, niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van het advies. Het algemeen belang van het advies is gebaseerd op de mate van aannemelijkheid van de geuite klacht. Deze aannemelijkheid is niet voldoende feitelijk onderzocht door de KLAC.

b) Het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

De KLAC moet een advies zorgvuldig voorbereiden en geven. Hieronder valt het zorgvuldig onderzoek doen naar de feiten en de belangen.

Klager is van mening dat de KLAC niet deugdelijk feitenonderzoek heeft gedaan in deze zaak. De KLAC had een deugdelijk onderzoek moeten doen naar de vraag of aangeklaagde inderdaad een dermate slechte lichamelijke en geestelijke conditie heeft, dat het in redelijkheid niet gevraagd kan worden hem persoonlijk te confronteren met de tegen hem ingediende klacht.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen nieuwe inhoudelijke beoordeling is van een klacht. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer stelt vast dat de KLAC in haar advies van 26 maart 2013 onder punt 4.5 uitgebreid heeft gemotiveerd waarom zij tot het oordeel is gekomen dat het alsnog oproepen van aangeklaagde voor een hoorzitting dan wel het alsnog verlangen van een recente medische verklaring niet wenselijk noch noodzakelijk is. De KLAC achtte voorts het niet horen van aangeklaagde geen belemmering om te komen tot een weloverwogen en betrouwbare beslissing over de aannemelijkheid van de klacht, zoals overwogen door de KLAC onder punt 4.3. en 4.4 in haar advies van 26 maart 2013.

De bijzondere kamer is van oordeel dat door de KLAC terecht is overwogen dat de klachtenprocedure geen (afdwingbare) verplichting kent voor een aangeklaagde om ter zitting te verschijnen; zelfs geen afdwingbare verplichting om te reageren op een klacht.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het alsnog oproepen van aangeklaagde voor een hoorzitting dan wel het alsnog verlangen van een recente medische verklaring wenselijk noch noodzakelijk is en dat dit oordeel voldoende gemotiveerd is. Het tegen dat oordeel gerichte bezwaar kan derhalve niet leiden tot de conclusie dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling is geschonden.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- Verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 juni 2013 door mr. C.H.W.M. Sterk, voorzitter, mevrouw mr. B.F. de Poorter en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.